

Colecția MAGISTER

Editor: MIRCEA PETEAN

Respect pentru oameni și cărti

Coperta: DORINA ȘIȘU

Descrierea CIP poate fi consultată pe site-ul
Bibliotecii Naționale a României

© Dorina Șișu
© Editura Limes, 2017, pentru prezenta versiune
Str. Castanilor, 3
407280, Florești, jud. Cluj
Tel. fax: 0264-544109; 0723/194022
e-mail: edituralimes2008@yahoo.com
www.edituralimes.ro

ISBN 978-606-799-101-7

DORINA ȘIȘU

Joi spre miercuri

LIMES
2017

CUPRINS

cuvânt înainte mergător	5
iubirea e acolo unde e	7
azi e joi?	8
cu zilele în buzunar	9
cum te-am părăsit în diez	10
femeia ghem	11
gala de excelență	12
Ioana	13
în mila gropii	14
javra	15
ma Chérie	16
răscumpără-mă	17
suntем niște marionete	18
un alzheimer tu, un alzheimer eu	19
auzi?	20
avangardistule	21
băi lasă sentimentalismul	22
un vin cu Musset	23
blană de lup	24
dispreț	25
de vorbă cu alex	26
proștii	27
femeia	29

fuck of	30
fugi mă	31
goală	32
hiena	33
iubește-măăă	34
încolăcirile	35
pescarul din marginea irlandei	36
migrena	37
n-am un fel al meu	38
pe coasta de vest	39
o lumină tu, o lumină eu	40
răspuns poetului	41
război	42
să iubești o femeie	43
să nu audă nimeni	44
sfârșitul început?	45
sincronizare	46
nu sunt definitivă	47
visul	48
Eva	49
nu se dumirise mătasea femeii	50
mă ninge...	51
așteptarea	52
bărbăți, la luptă!	53
beția	54

cum omori moartea	55
demenții	56
eu nu sunt	57
eu sunt omul	58
hai să-mi faci cinste	59
inutili, dar răi	60
într-o viață	61
mi-a rămas o noapte în gât	62
mi-e a fericire	63
naivilor	64
telegrama	65
o Iliadă cu iz de Sisif	66
omulee, omuleee, tuuu măăăă, boieruleee, obsedatule	67
pe străzi urlă	69
pe talpa mea	70
prietene	71
rămân lup	72
să ne holbăm	73
totul a pornit de la unul chel	74
ultimul salut	75
viață de catifea	76
boierul oamenilor singuri	77
cum a început?	78
fără motiv	79
habar nu am	80

în vest nu se face via	81
mergi și azi	82
o zi ca oricare alta	84
păiele din ochi	85
repetabilă	86
să ne prefacem	88
scrisoare pe fugă	89
stai să bei din berea mea	91
șotronul	93
te iubesc și miercurea	94
un nimic	95
viață de câine	96
vineri pe o vată de zahăr	97

Respect pentru oameni și cărti

iubirea e acolo unde e

iubirea e acolo unde e
ura e acolo unde e
lumea e acolo unde e
lucrurile-s acolo unde sunt
tu ești acolo unde ești
dar simți că nu ești acolo și nici dincolo
și acel trebuie e acolo unde trebuie să fie ori să nu fie
dar simți că acolo nu-i acolo pentru că tu nu simți asta
ce simți tu e acolo unde nu ești
ce simți tu e departe și de parte se rostogolește ba la
picioarele tale
ba pe spatele tău
nu zici nimic pentru că nimicul nu există
și acest nu există te roade
te face să te cauți să te întrebi să te miri
până când cineva îți pune mâna pe umeri
și te întreabă dacă ești bine
acest bine e undeva între tine și el
există pentru că trebuie să existe
...e acolo unde e

azi e joi?

mi-am dat cu lămâie pe glezne
 și tot ce-i desfrâu pe coala ta de hârtie
 se transformă în piramidă în viața mea
 cu joc de picioare
 și costume de baie
 cu bătaie în noroiul de la cota 2000
 ...sttt, băăă, beția asta de mileniu, de secol sclifosit și
 fandosit
 ipocrit
 fudulit
 mincinos
 trădător
 băăă, nu mă străbate nici o idee
 decât vârful cuțitului care aşteaptă un spate
 și muchia pietrelor aruncate în mine din umbră
 că de-aia n-am spate de fecioară și nici ochi de căprioară

 ochelarii mei de soare știu ce ascund, man
 am băut vulgar și-au fugit romantismele pe apa sâmbetei
 irlandei
 stau bot în bot cu pământul reginei
 și-mi aranjez gleznele cu lămâie
 ...sttt, nu zâmbesc de vreo mie de ani
 nu-mi adu aminte de asta

 să nu uit, azi e joi?

cu zilele în buzunar

nu aştept o corabie
 am scuturat din păr ziua de ieri în fântâna mea din dublin
 și de picioare am prins spuma oceanului
 aşa ca-ntr-o joacă
 nu știam că viața arde nemărginit sufletul
 că dai o filă mai departe
 la care citești plictisit de cinci minute
 ai să oftezi la imaginea asta surprinsă de cuvinte
 de parcă le-ai cunoaște ca pe propria piele

 un acord fals se aude dinspre stradă
 pași care nu știu încotro se duc
 doar mâinile taie aerul
 iar tu privești sătul
 întrebi și taci

 nu aştept o corabie
 rămân lângă fântâna din dublin
 să-mi adun zilele apoi să le ascund în buzunarul ăsta rupt.

cum te-am părăsit în diez

te-am părăsit pe colțul unui vulcan stins
ai aprins o lumânare în ziua fugii mele?

stai să-ți povestesc ceva care nu te va surprinde
pantofii mei de lac
pantofii ăia albi de mireasă îi am și acum
duminica sau joia mă îmbrac cu fustă din dantelă
fusta cu *the creation of the heavens*
o iubeai mult... apoi pantofii
pantofii albi de lac
i-am julit în pietre și în alge
căutând scoica botezată de tine *grand palais*
n-am găsit decât valuri peste valuri și un pescar bătrân
care-mi dă să citeșc și acum câte o bucată de cer
și-mi promite plăcuri roz de la tine

pantofii albi de lac
mă ajută să-mi fiu mireasă de câte ori vreau
și nu mă pune să jur cuvinte pe care toți le-au călcat în
picioare
cu cizme germane înalte și negre

femeia ghem

așteptam într-o gară trenul personal care lua durerea
dar ea se ascundea
în păr
în buzunare
în ochi
în sânge
se băgase durerea pe sub haine
când trenul ajungea în gară
durerea se adâncea și mai tare în mine
atât de tare că mă adâncisem cu ea
păream un bolovan de sare
nu ne deosebeam
nu știam care sunt eu și care e ea
mă amestecașem în sânge și oase
până am redevenit femeie

durerea îmi legase mâinile la spate
trenul a trecut pe lângă mine
și uite cum am rămas cu durerea asta prinșă în păr
așteptând un alt tren
sau cine știe...